

JESABEL RELIGION

La oss forbli stående bare et øyeblikk, mens vi takker Gud for dette. La oss bøye våre hoder.

Nådige og Hellige Far, Gud, vi er så glade for at Du er en—en Gud, og en veldig hjelp i nødens øyeblikk. Vi takker Deg for hva Du gjorde for oss. Vi vet ganske enkelt ikke hvordan vi skal uttrykke, fra våre hjerter, hvor vi setter pris på dette, og at Du kommer til vår redning når vi er i vanskeligheter. Vi har lært, gjennom årene, å stole på Deg og tro på Deg.

Og jeg ber i ettermiddag, Herre, om at Du må øse ut Dine velsignelser over disse menneskene. Må det ikke være en skrøpelig person i vår midte når dette møtet er over. Hvis det skulle være en her inne som ikke er rett med Gud, må Kraften som reiste opp Jesus fra graven, levendegjøre deres dødelige kropp, Herre, og deres sjel, og la dem vende seg til Deg. Gi det, Herre. De uten Den Hellige Ånd, må dette være den store dagen de aldri vil glemme, for det kan bli dagen da Gud vil utgyte Sin Ånd over dem. Gi det, Herre. Tilgi våre synder.

Vi ber Deg om å velsigne broder Sullivan, vår elskverdige og kjære venn, og hans hjerte for folket, og som forsøker å bruke hver eneste mulighet han har, til å hjelpe dem. Jeg ber om at Du må velsigne broder Sullivan.

Velsign forkynnerne over hele landet, overalt. Gi dem en rikelig overflod, Herre. Må de stå uredde på talerstolen og proklamere Guds Ord, for vi lever i de siste timene av denne verdens historie. La Din godhet overskygge oss i denne tid. For vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

Vær så god og sitt.

Jeg er så takknemlig til dere her, og til Gud for dette. Broder Sullivan hadde tenkt å gjøre det selv. Dere skjønner, det ville ikke være riktig for broder Sullivan å gjøre det, så vi forberedte oss på det. Vi takker for deres vennlighet.

² Og nå, for kjærlighetsgaven, der . . . dere trengte ikke å gjøre det. Nei, det var ikke nødvendig. Ser dere, bare . . . de betalte for hotellutgiftene, og maten, hva vi spiste, og det var alt som trengtes. Men tusen, hjertelig takk, det vil bli brukt til å støtte misjonsarbeidet og bringe mennesker til Gud. Det vil ikke bli kjøpt noen sigaretter for det, ikke noe whisky, ikke noe som er galt, det vil bli brukt til det som er bra. Og jeg ber at Gud må sette det på din konto der oppe, og mangedoble det med ti tusen, hver dollar, eller—eller hver krone, eller hver femkrone som du gir til støtte til dette møtet.

³ Og nå ønsker jeg å takke United States Army for å la oss bruke denne bygningen til disse møtene. Jeg takker dem virkelig av hele mitt hjerte.

⁴ Og hvis jeg forsto riktig, sa broder Sullivan at alt ville bli betalt med en gang. Og enda har vi aldri forlatt en by, og vært skyldig en cent, uten at alt har blitt tatt hånd om; vi tror ganske enkelt ikke på noe annet. Du må ikke skylde noen, du må være ærlig og pålitelig. Og hvis du skylder noen, så gå til dem og si til dem at du skylder dem, men bare gi deg litt tid, og du vil betale det. Skjønner? Alltid er det bedre . . . Det er et godt tegn på at vi er kristne: å være ærlig, rettskaffen.

⁵ Du bør leve akkurat det du snakker om. Hvis du ikke lever det selv, hvordan kan du forvente at noen andre skal leve det, ser du. Så dere er skrevet brev, lest av alle mennesker, så vær alltid ærlig, rettferdig, sann. Fortell sannheten, uansett hvor mye det sårer. Fortell sannheten likevel, for du kan alltid fortelle den på samme måte hver gang. Og hvis du forteller en løgn, vil du måtte gå en million miles omveier, og fremdeles må du komme tilbake til den løgngen igjen; og du har gjort noe forferdelig. Bare vær ærlig, og du vil alltid fortelle det på samme måte, fordi det er sannheten.

⁶ Det er slik det er med Bibelen. Si det akkurat slik Bibelen sier det, ikke gå på kompromiss med det, si det akkurat på den måten, bare . . . det er skrevet rett her og—og du kan sette fingeren din på det. Det er—det er . . . det er slik du beseirer satan. Satan sa til Jesus: “Hvis Du er Guds Sønn, la meg se Deg utføre et mirakel. De sier Du er ‘en mirakelmann’. Gjør disse steinene om til brød, og la oss se. Du er sulten.”

⁷ Han sa: “Men det er skrevet: Mennesket skal ikke leve av brød alene.” Skjønner? Han tok Faderens Ord og beseiret djevelen, rett på hans eget område. Så du kan gjøre det samme, beseire djevelen på hans område, med Herrens Ord.

⁸ Så, jeg vil alltid være takknemlig for broder Sullivan. Det er . . . Unnskyld dette uttrykket: Jeg tror at når de skapte broder Sullivan at Han bare kastet bort mønsteret. Det er ingen som ham. Det er kun én mann jeg har møtt i mitt liv som minner meg om broder Sullivan, det var E. Howard Cadle. Jeg vet ikke om han noen gang har møtt ham eller ikke, fra—fra . . . Broder Cadle var bare en god, gammel landsbygutt som broder Sullivan. Og han stakk hendene så langt ned i lommene sine at bukseselene hans var trukket langt ned, og han snakket med hodet sidelengs, han var rett og slett enestående E. Howard Cadle. Og derfor er jeg—jeg veldig glad for å ha broder Sullivan som en venn og broder i Evangeliet. Og jeg ber om at Gud må velsigne ham og den lille menigheten hans her, hans kjære kone, de han har kjær.

⁹ Og til dere, de andre forkynnerne som er her, til dere og deres forsamling, Full Gospel predikanter, vi kan være uenige

med hverandre om små, detaljer i Skriften. Jeg er uenig med min kone om visse ting. Og vet dere hva det dreier seg om? Hun liker eplepai og jeg liker kirsebærpai, derfor er vi ikke enige. Og jeg skal fortelle dere hva jeg gjør med min: Jeg liker et godt, varmt stykke med kirsebærpai (jeg kunne tenke meg en akkurat nå) og jeg heller smør på den, og deretter sirup på toppen der; og, broder, du får noe som er verdt å spise! Min kone er redd for det. Jeg tror hun er redd for kaloriene. Kanskje hun ønsker det, men dere vet hvordan kvinnene er, de er redde . . . De blir så tynne at en kunne stikke dem med en knappenål og treffe dem i knokkelen, og likevel ønsker de—ønsker de å bli mindre. Det er i deres natur, tror jeg, så det er . . . Og, men jeg liker det. Vel, vi er uenige om det, andre ting er vi enige om. Men, ser dere, vi er ikke fullstendig i overensstemmelse. Så vi vil oppleve det samme, brødre, men hovedsaken er at vi spiser pai, det er hovedsaken.

¹⁰ Hovedsakelig, når det gjelder dåpen i Den Hellige Ånd, og Kristi komme, og på de store evangeliske, grunnleggende doktriner i Bibelen, så står vi arm-i-arm med dette. Som én stor enhet av forente brødre, uten en denominell barriere, uten noe som hindrer oss, så marsjerer vi mot Golgata, alle sammen, som én stor hær.

¹¹ Hvis jeg noen gang kan være til noe hjelp for dere, vil jeg være glad for å gjøre det. Og jeg er sikker på at dere ville si det samme til meg. Og dere kan være en hjelp for meg. Og det er én ting dere kan gjøre, som jeg vet om, det er å be for meg, at Gud aldri vil la meg gå feil. Jeg—jeg—jeg . . . Det er ikke i mitt hjerte å gå feil, jeg—jeg ønsker å gå rett, jeg ønsker å gjøre det som er rett. Fordi jeg innser, som broder Jack Moore sa til meg en gang, han sa: “Broder Branham, på Dommens Dag ville jeg ikke være i dine sko med all din erfaring du har, for Gud vil holde deg ansvarlig for mange ting”, sa, “fordi Han har gitt millioner av mennesker i dine hender.”

¹² Nå, hvis jeg vet at jeg vil stå der og svare for disse menneskene, da hva slags Evangelium må jeg forkynne? Og med hvilken slags sannhet, siden jeg holder de Han har kjøpt med Sitt Blod i mine hender? Og etter som Han har gitt meg en gave til . . . uten en skygge av tvil, ville en hvilken som helst fornuftig tenkende person vite at det må komme fra Gud. Og med det, hvis jeg ville lede noen bort på den gale veien bare fordi en bestemt gruppe sa det, ville Gud la meg betale for det på Dommens Dag.

¹³ Men da jeg så visjonen, for ikke så lenge siden, og jeg hørte disse menneskene rope ut . . . Fikk dere brosjyren i går kveld? Forretningsmenneskenes *Voice*. Det er bra. Og i visjonen . . . En gang vil vi få utgitt det med alle detaljer; det er ikke alt sammen. Men i den, da jeg så det, og jeg stod der, akkurat som—akkurat som jeg står her nå. Og jeg så meg selv liggende der i sengen, og jeg så på min kone, og likevel stod jeg her og så på meg selv.

Og her var disse menneskene som stod rundt slik, da jeg sa: “Vil Paulus bli dømt for Evangeliet som han forkynte?”

14 Sa: “Ja.”

15 Jeg sa: “Jeg har forkynt hvert Ord helt nøyaktig slik han gjorde.”

16 Og millioner ropte ut: “Vi hviler på Det!”

17 Det er slik jeg ønsker det skal være når jeg krysser over dit, ser dere. Jeg ønsker at det skal være på den måten, akkurat på den måten, akkurat hva Paulus sa. Ønsker ikke å legge én ting til Det, eller ta én ting bort fra Det. Nøyaktig hva Bibelen sier, det er nøyaktig slik jeg ønsker å videreføre det, ser dere. Og selvfølgelig, når man bevarer det på den måten, vil denominasjoner på alle kanter reise opp en hindring imot Det.

18 Og mange ganger så tror brødrene at jeg er imot mine brødre. Gud vet at det ikke stemmer, bare så lenge Han vet hva som er sannheten. Skjønner? Det er ikke imot brødrene, det er systemet som får oss til å ikke være brødre. Det er ikke Guds Ord som hindrer oss i å være brødre, det er systemet vi holder så fast på som hindrer oss i å være brødre. Det er sant. Så, hvor må vi stå? Stå med Ordet, og Gud vil trekke alle mennesker til Det (det er riktig) til—til dette. Ikke organiser det, ikke gjør det til en denominasjon, men bare bevar det i Gud, og bare fortsett videre; bare hold blikket mot enden, hold stø kurs, Gud vil gjøre resten.

19 Det har vært så mye dere har gjort for meg, og jeg setter pris på dette. Vel, hvis jeg kan hjelpe dere, enten ved å gi dere en bønne duk eller noe. Nå, ikke spør meg om doktrine, fordi jeg—jeg ønsker ikke å gjøre det. Så mange mennesker skriver til meg om ekteskap og skilsmisse og så videre, som er en omstridt sak i menigheter. Jeg henviser dem alltid tilbake og sier: “Spør pastoren din.”

20 Folk har skrevet brev til meg her og sier: “Hva med *dette*? Og hva med *det*?” Jeg sender brevet tilbake, du vil motta det. Rådfør deg med din pastor om disse små tingene, for han er jo tross alt hyrden din. Han—han er—han er den som Gud sendte for å våke over deg. Og mulig vi er uenige om saken, da skaper det forvirring i menigheten din. Vi vil ikke ha det. Nei! Nei! Vi ønsker bare at du skal slutte å gjøre ting som er syndig, ting som er utenfor Bibelen, og at du bare fortsetter å komme nærmere Gud. Skjønner? Og hvis dere skaper splid og slike ting, så forstyrrer det menigheten. Så, jeg vil heller at pastoren din skal fortelle deg om ekteskap og om skilsmisse, og *disse* tingene, og *de* tingene, la ham gjøre det. Han er Guds tjener også, og han er utrustet til å gjøre det.

21 Husker dere den gode samaritan, som fant mannen som var såret? Han tok ham med til herberget (det er menigheten) og ga mannen som var der to penny, og sa til ham at hvis han trengte mer, ville han betale ham når han kom tilbake. Så han har to penny, han er i stand til å gi deg pleie, hvis han er en Guds

mann. Hvis han er en Guds mann, som står med Guds Ord, har han—han det som Gud har gitt ham: Ånden og Ordet. Er det riktig? Hvordan skal vi tilbe? I Ånd og i Sannhet. Og Ordet er Sannheten. Er det riktig?

²² Vel, igjen, en stor takk. Og nå, jeg er fryktelig trøtt, og veldig sliten i ettermiddag. Jeg akter ikke å bo på et hotell igjen, så lenge jeg lever. Stor fyllefest, hele natten lang, slo det i dørene og skriker og kvinner . . . Åh! Jeg satt bare oppe, hele natten. Det er alt. Og derfor akter jeg—jeg ikke å ta et nytt hotell. Jeg vil dra til et motell. Jeg vil få meg en lastebil, så jeg kan sove i den, ute på bakken et sted. Jeg skal skaffe meg det, få meg et telt og en sovepose, eller et eller annet sted jeg kan være alene, et sted. Det er riktig.

²³ Denne nasjonen er full av synd, ikke rart! Den er herjet, råttent tvers igjennom. Ikke langt herfra, andre steder i staten deres . . . Ikke bare i denne staten, overalt. Rett her oppe, for noen år siden, deltok jeg i et—i et religiøst møte her i denne staten, i storbyen. Og den kvelden hadde en religiøs gruppe, en ortodoks kirke med tenåringer, et stevne. Jeg har aldri . . . Jeg har vært i Afrika under voodoo-magi og alt mulig, jeg har aldri hørt noe lignende. Og neste morgen, (jeg kan ikke si det helt nøyaktig, vi er en blandet forsamling) . . . lå på gulvet, umoralske handlinger som hadde skjedd der, whisky-flasker overalt. Og de ungdommene, guttene og jentene hadde tilbrakt hele natten sammen i samme rom. Og neste morgen var den “hellige fader” der, og de kom for å bøye seg for ham, slik som *det*. Under Jesu Kristi Navn!

²⁴ Har jeg blitt gal? Hva—hva er i veien med meg? Jeg kan ganske enkelt ikke utstå de tingene! Det . . . noe ryster meg i filler når jeg ser det. Skal det representere min Herre Jesus? En umoralsk fyllefest, med umoralske ting som . . . de brukte, unge menn og kvinner, flasker som var på gulvet og i søppelbøttene, og . . . Åh, du store min! Kunne du kalle det kristendom? Ikke rart at verden er i en syndig forfatning. Vel, hva sier synderen når han ser på det? Tusenvis av dem.

²⁵ De unge jentene var så beruset at de nesten ikke kunne stå, og de tilbrakte hele natten i rommet med disse guttene, og det mest skitne snakk du noen gang har hørt i ditt liv. Jeg la puter over hodet mitt slik som *det*, for å prøve å sove. Ute i korridorene, fulle, løp fram og tilbake i korridorene slik som *det*, religiøse!

²⁶ Vel, jeg kan forvente at disse syndige menneskene, som kaller seg sportsfolk, er her ute og spiller bowling. Om en av ungene mine hadde satt kurs mot en bowlinghall, ville jeg kjøre dem ut av landet. Hm—hmm. De kaller det sport, det er ikke en sport. Hva er dette . . . Hvis du ønsker å leve rett, så få det rett med Gud. Riktig.

27 Jeg ønsker å lese for dere, bare noen ord fra Bibelen. Dere finner disse få ordene jeg ønsker å lese her som en tekst, i det 17. kapitlet av Første Kongebok, 1. vers.

. . . Så sant HERREN, Israels Gud lever, for hans åsyn er det jeg står: Det skal ikke bli verken dugg eller regn i disse årene, . . . på mitt ord.

Første Kongebok, 1. kap- . . . 17. kapittel, 1. vers.

28 Hvis jeg kan sende deg en bønneduk, når som helst, bare skriv til meg; min sekretær er her nå, broder Maguire. Hvor mange har allerede mottatt en bønneduk fra oss? La oss se din hånd. Reis deg opp, broder Jim. Jeg ønsker å se . . . deg, og din kone også. Her er min sekretær og hans kone, det er de som arbeider, som sender . . . Det er den gutten og jenta som sender dere bønnedukene fra møtet, begge er innviede kristne. Og stemmen, den vennlige, lille stemmen du hører på telefonen når du ringer til meg, er den unge kvinnen som sitter der, hans kone. Faren og moren hennes, og andre er her med oss i dag; og—og de kjære, overalt. Så . . . Og så kjenner dere misjonærsekretæren min, herr Mercier, broder Leo Mercier, han er her et sted, og broder Gene Goad. Og så, hvis vi kan sende deg en bønneduk, når som helst, eller hvis det er noe vi kan gjøre, be for deg på telefonen; hva enn vi kan gjøre, vil vi gjøre.

29 Denne underlige mannen med en stav i sin hånd, skrittene hans var faste, øynene hans skinte av Guds Herlighet, skjegget hans flagret i vinden, et gammelt, loddent saueskinnsstykke bundet om seg, han gikk med beslutsomme skritt nedover veien til Samaria. Han var ikke særlig mye å se på, men han hadde SÅ SIER HERREN for den mektige nasjonen Israel. Ja, tusbitten, Elias, en Herrens profet. Han var ikke mye å se på, men han hadde Herrens Ord.

30 Han var ikke redd for å stå foran kongen, for han hadde vært i et Nærvær som var større enn kongen, han hadde vært i Jehovas Nærvær. Derfor visste han hvor han stod. Og da han trådte fremfor kongen, stotret og stammet han ikke, han visste hva han snakket om. Han kunne si til kongen: "SÅ SIER HERREN, ISRAELS GUD: 'Det skal ikke bli verken dugg eller regn før jeg ber om det.'" Hvorfor sa han det: "Før jeg ber om det. Etter *mitt* ord"? Fordi han hadde Herrens Ord, han var en profet, og profeten har Herrens Ord.

31 Det er en slående ting å se likheten mellom Israel i Det gamle testamentet og Amerika nå. Begge var mektige nasjoner. Begge hadde blitt grunnlagt, og folket deres hadde kommet dit, på grunn av religiøs forfølgelse.

32 Israel hadde blitt forfulgt av Faraos og hadde vært i trelldom i hundrevis av år, hvor de hadde blitt fratatt retten til å tilbede den levende og sanne Gud, og hadde blitt fratatt det privilegiet; og de hadde blitt slaver. Men Gud hadde lovet dem, i Sin Bibel,

eller i Sitt Ord og ved Sine profeter at Han skulle gi dem et land. Da de kom inn i dette landet, drev de ut landets innbyggere, og tok deres arv i eie, for Gud hadde en hensikt med å gjøre det.

³³ Og på samme måte er det med denne store nasjonen vår. Vi kom hit, og på Plymouth Rock ble denne nasjonen grunnlagt på religionsfrihet, fordi våre forfedre hadde flyktet fra romersk forfølgelse fra det moderne Jesabel-systemet, og hadde gjennomgått og utholdt mange store forfølgelser og martyrdom under det falske systemet til Jesabel. Og ifølge Bibelen, Åpenbaringen, kapittel 13, hadde Gud lovet dem en oase og et sted, for kvinnen ble båret inn i ørkenen der hun fikk føde for en tid, tid og en halv tid. Gud hadde gitt dette løftet til Amerika, eller til menigheten (til kvinnen), at hun ville komme til dette landet.

³⁴ La dere merke til Åpenbaringen 13? Alle de andre dyrene hadde kommet opp fra havet, vannene; i Åpenbaringen 17,17 står det: "Vannene som du så er mengder og skarer av mennesker." Alle de andre dyrene, de kom opp fra vannet, mengder og skarer av mennesker. Men da De forente stater kom opp: "Kom den opp fra jorden, der det ikke var noen mennesker." Og husk, da den kom opp, var hun som et lite lam.

³⁵ Lammet har to horn, og det er borgerlige og kirkelige makter. Men når de er forente, husk, da talte lammet som dragen gjorde før ham; og dragen var Rom.

³⁶ Da dragen stod foran kvinnen for å sluke barnet hennes så snart det var født, den røde dragen . . . Hvem stod foran kvinnen Israel, for å sluke Barnet så snart Det var født, og sendte ut en forfølgelse og drepte alle barna fra to år eller mindre? "Rom, dragen, stod imot kvinnen for å sluke barnet hennes så snart det var født."

³⁷ Og så, finner vi, at dette landet kom opp som et fritt land, og var . . . hadde et lam, som betyr Guds Lam. Men etter en stund, talte dette samme systemet som vi har, talte som dragen, og utøvde all den myndighet som dragen hadde før ham.

³⁸ De ligner hverandre perfekt. Og husk, da disse . . . Israel kom dit og tok sitt hjemland og Palestina, drev ut alle innbyggerne i det landet og inntok landet. Vi kom inn og tok det fra indianerne, drev dem ut og inntok landet. Gud hadde en grunn for det. Gud skulle vise verden hva Han kunne gjøre med en—en liten gruppe mennesker som ønsket å ha frihet, og religionsfrihet, for å kunne tjene Gud.

³⁹ Hva gjorde de for Israel? Han gjorde Israel til den mektigste nasjonen i verden, og hun forble på den måten inntil hun kom ut av Guds vilje. Hva gjorde Han med Amerika? Han gjorde henne til den mektigste nasjonen i verden inntil hun kom ut av Guds vilje. Ligner på hverandre, på en prikk.

⁴⁰ Da Israel kom inn i landet, var de et—et mektig folk, fordi de hadde godt lederskap. De hadde Gud-fryktige menn over seg, som David, Kong Salomo. Hele verden fryktet dem, og de nøt privilegiet av ingen kriger, ingen problemer, og levde under Guds kraft, inntil mennesker fra over hele den kjente verden kom for å treffe dem. Gud ga dem en skjelningsgave, den var over Salomo. Og dronningen fra Sør, fra . . . dronningen av Saba, krysset hele Saharas ørkenen (det tok henne tre måneder), kun for å høre Salomos visdom. Og da hun så at Salomo kunne skjelne ånder, og gjorde kjent for henne hennes hjertes hemmeligheter, sa hun: “Alt jeg har hørt om deg, er sant, og mye mer.” Hun var overbevist om at det var Gud.

⁴¹ Og Amerika, på grunnlaget til våre forfedre som kom hit for religionsfrihet . . . På den tiden hadde vi gudfryktige menn som ledere: George Washington, Abraham Lincoln, menn med berømte personligheter, Guds menn. Amerika var Amerika på den tiden.

⁴² George Washington, her ved Valley Forge, før han krysset Delaware, hadde bedt hele natten, inntil han var våt helt opp til livet, knelende i snøen. Og neste morgen, da amerikanerne begynte å krysse over, var det kun tjue prosent av dem som hadde sko på seg, den Amerikanske Hær. Men de hadde et prinsipp, de hadde noe som de kjempet for. De brydde seg ikke om hva som kom eller gikk. (Bøndene kom inn, stanset ploegen sin og tok ut oxen sin, og tok riflen sin og gikk for å kjempe for det han visste var frihet.) Og neste dag, tror jeg det var fire eller fem kulehull (muskettkuler) som hadde gått gjennom frakken og hatten hans uten å treffe ham.

⁴³ Guds menn, som grunnla denne nasjonen, store menn! Ikke rart de skrev:

Må vårt land lenge skinne
Med frihetens hellige lys;
Beskytt oss med Din makt,
Store Gud, vår Konge!

⁴⁴ For en tid tilbake, snakket jeg med en gammel mann nede i Corydon, Indiana. Han fortalte meg om da hovedstaden var i Corydon, og hvordan han . . . fortalte hvordan han kjørte i en oksekjerre ned for å høre guvernøren tale. Og han og guvernøren var de eneste to som hadde en todelt dress på seg. Fortalte at han alte opp sauer og klipte dem, og vasket ullen deres, søstrene hans spant den og hadde laget en frakk som passet til buksene hans. Og den gamle karen satt der, må ha vært rundt åttifem eller nitti år gammel, dro seg i skjegget slik som *dette*, og han sa: “Billy, det var da ‘Amerikee var Amerikee.’”

⁴⁵ Jeg kikket på den gamle karen, og jeg tenkte: “Du verden, du . . . mange av disse unge ville ikke tro det, men du forteller sannheten.”

46 Hva skjedde med Israel etter all denne gudelige bakgrunnen? De begynte å bli likegyldige. De begynte å komme til et punkt der de, vel, de brydde seg ikke om hva som skjedde. De begynte å bli sløve i sin tilbedelse av Gud, selv om de opprettholdt en form for religion akkurat som vi har. De hadde en form for gudsfrykt. Men de begynte å bli liberale med folket, og—og de begynte å bringe inn ulike vranglære i menigheten sin. Tilbedelsen av Baal begynte å snike seg inn, og Israel ble nytelsessyke, beruset, og den slags ting, og til slutt tok de inn en leder som ikke kjente Gud; Akab, som etterfulgte sin far. Og hans far var en ugudelig mann, en rik mann, men en ugudelig mann. Og han begikk alle synder, mer enn noen andre før han noen gang hadde gjort. Men Israel innsatte i sin berusede sløvetstilstand en slik mann, og satte ham på tronen for å være en konge over dem. De trodde det var helt i orden. Akkurat som mange amerikanere gjør i dag: “Han er en god politiker, så hvilken rolle spiller det? Det spiller ingen rolle, fordi han er en god politiker.”

47 Mange amerikanere, altfor mange av dem har solgt sin førstefødselsrett som amerikanere, og de sier: “Hvilken rolle spiller det, så lenge du får noen få ekstra dollar fra regjeringen og overlever?” De lot seg kjøpe på grunn av deres mage, og på grunn av en syndig verdens lyster og begjær, og glemte selve hensikten da vi gikk i land på Plymouth Rock. De glemte vår arv, og gikk og lot seg kjøpe for de nytelsessyke mengdene. Det som skjedde på Israels tid, slik har skjedd nå, Amerika har fulgt den samme vei, akkurat på samme måte, nytelse!

48 Etter en stund, ga regjeringen sin støtte til synden: “Bare så lenge som vi har en synagoge, hvilken rolle spiller det?” Det var nøyaktig det Amerika gjorde. Og vi begynte å organisere oss og danne små grupper, og mer syndig, mer syndig, enda mer syndig. Vi skulle ha holdt oss til de ekte prinsippene som vi gikk i land her for! Synden begynte å snike seg inn i menighetene, akkurat som den gjorde da. Kvinnene har begynt å klippe av seg håret, har på seg uanstendige klær, hvert år blir dem litt kortere og . . . Og menn begynner å gjøre *dette, det, og det andre*, og spiller kort, og har bunco spill i menigheten, og de er like verdslige som de var, nytelsessyke, beruset av alkohol.

49 Forkynnere som uteksamineres fra seminaret, og biskopen som sier: “Forkynn, gutter, hva enn dere vil. Så langt jeg vet, tørket Jesu Kristi blod opp for nitten hundre år siden.” Inntil menigheten ikke har noe mer enn en organisasjon, som en losje. Må dere aldri glemme denne ettermiddagen! Det ble som en losje, verden begynte å snike seg inn, forkynnere begynte å gå på kompromiss, akkurat som på Akabs tid. Syndige, råtne tvers igjennom, og det fortsatte og fortsatte med rekordfart.

50 Selv om Gud sendte dem profet etter profet, og med inderlig barmhjertighet bønnfalte Han menneskene, og de vendte ryggen til Det. De ville ha sin vei, de var israelitter, de var fri, de var

en stor nasjon, deres forfedre hadde gjort *så-og-så* (David og Salomo), slik at de kunne gjøre hva de ville. Akkurat det samme som vi har basert oss på, nøyaktig; det Washington, våre forfedre, og det de stod for. Men broder, vi er en million miles fra de tingene; og våre menigheter er en million miles unna.

⁵¹ Den gamle . . . Metodistkirken i dag, i forhold til hva metodistkirken var! Hva pinsekirken er i dag, og hva den pleide å være! Hva baptistene er i dag, sammenlignet med hva den pleide å være! Vi hadde tid til å gå tilbake, og snakke om John Smith og mange av de tidlige reformatorene. John Smith sa, før han døde, han sa: "Det er forferdelig at metodistkvinnene begynner å ha gullringer på fingrene." Metodistene! Hva ville han si i dag om han hadde sett dem med håret klippet av, og sminke over hele ansiktet, og shorts på seg? Det er på grunn av synden!

⁵² Hva har Gud gjort i Amerika? Sendt vekkelse etter vekkelse, vekkelse etter vekkelse. Forkynnere har forkynt Ordet, forsøkt å bringe mennesker tilbake til Gud. Og hva gjør de? Det samme som Israel, de forkaster Det! Gjør narr av dem! Kaller dem "holy-rollers"! Kaster dem i fengsel!

⁵³ Hvis en av mine søstre og en av mine brødre, fra menigheten som er her i dag, hadde vært i det hotellet i går kveld, løftet opp sine hender og prist Gud og ropt i det rommet, ville de vært i fengsel i dag på grunn av det. Men en mengde, beruset flokk med idiotiske "unholy-rollers" kan stå der og skrike hele natten; og beruset og banne og rive klærne av kvinnene og holde på, og falle på gulvet og rope hele natten, og de kan ikke si ett ord imot det. Ikke rart vi er fordømt under Guds hånd!

⁵⁴ Legg merke til, igjen og igjen, sendte Gud forkynnere, utførte tegn og under, stadfestet Sitt Ord. Og stort sett, avviste en mengde modernistiske prester Det og gjorde narr av hver eneste vekkelse. Slik som den såkalte Church of Christ og dem: "Miraklenes dager er over." Prøvde sitt beste på å holde det borte fra den lille Guds rest. Som det var i Israel, slik er det i dag. Mange ganger, må Gud føre Sitt folk ut fra organisasjonene og denominasjonene, føre dem ut i ødemarken, helt alene, for å snakke med dem. Og Han vil ha en rest, vær ikke bekymret for det. Han hadde det da, Han vil ha det nå. De fortsatte å synke ned i synd, vadet gjennom ting. Hvorfor? Lederskapet deres, det var ingenting til å stanse det.

⁵⁵ Vel, ærlig talt, jeg vet om mange nasjoner der, hvis de hadde tatt folk på gaten i å kle seg slik vi gjør i Amerika, ville de satt dem i fengsel. Da jeg dro til Saint Angelo, i Rom (nå, tenk på det, så simpelt som det er), hadde de et skilt der, ved Saint Angelo katakomben: "Til amerikanske kvinner: 'Vennligst ta på klær for å ære de døde.'"

⁵⁶ Hvis det er noe som gjør deg syk, er det å se en såkalt flokk med amerikanere komme inn. Jeg hadde satt meg ned i Lausanne,

hvor vi spiste en biff, en dag, broder Arganbright og jeg. Neste dag dro vi tilbake, for det var god mat. Jeg kunne få litt vann der, de ville ikke servere noe annet enn vin. Og jeg gikk for å hente vann, jeg måtte bære en flaske med vann under armen min hele tiden, for de ville ikke servere vann ved bordet. Så gikk jeg inn der, og alt var fint, inntil "Miss Amerika" kom inn, med en liten, skitten, snørrhoven puddel; med nok smykker fra ti-cent-butikken slik som *det*, og en sigarett langt ut på enden slik som *dette*, satte seg ned der og latet som hun var noe hun ikke var; og satte puddelen på bordet, skitten, uren ting.

⁵⁷ Det er . . . hunden er det verste Gud taler om. Selv tiende av prisen for dem kan ikke betales i Guds hus. "Det er som horen, en tiende for en hore", sier Bibelen. Men her er de. De praktiserer fødselskontroll og betaler nesten tusenvis av dollar for en liten hund; og leier den rundt og gir den et barns kjærlighet, slik at hun kan løpe ute hele natten lang, og praktiserer fødselskontroll.

⁵⁸ Hva venter utenom kaos! Dere hører kanskje aldri stemmen min igjen, men jeg vil at dere skal huske dette: Vi er ved enden!

⁵⁹ Der, vi ser hva som skjedde, hva. Til slutt, kom den *store* stunden: Akab ble valgt, og da han ble det, giftet han seg med Jesabel; den bedervede kvinnen som førte hele Israel inn i avgudsdyrkelse. Og slik Israel gjorde da, ja, denne . . . De må ha vært i en frafallen tilstand, for i det hele tatt å la en slik ting skje i deres nasjon. Lovene er lagd av folket for folket, og vi har gjort det samme!

⁶⁰ Det var en tid da Amerika ikke ville ha . . . de visste bedre enn å la den prostituerte, den gamle skjøgen, som drakk martyrenes blod, som drepte dem, og grunnen til at de flyktet hit, var for frihet, de ville ikke ha akseptert en slik ting. Det viser at vi er i en frafallen tilstand, hele nasjonen, for å ha valgt en slik ting. Åh, selvfølgelig, dere . . . noen av dere gode, trofaste demokrater vil tenke dette: "Åh, vel, han vil—han vil bli en god politisk leder." Det høres kanskje helt riktig ut for fornuften, for det kjødelige sinn. Men for Guds Ord og det åndelige sinn, så gir det ingen mening. Selvfølgelig gjør det ikke det, for noen ekstra dollar og noen skattelettelser eller noe lignende.

⁶¹ Og vi har det utfordrende, misjonærene våre på feltet i dag, for nå blir vi ansett som en katolsk nasjon. Ja visst, Russland blir ansett som kommunistisk, fordi de har en kommunistisk leder. Røde Kina blir ansett som kommunistisk fordi de har en kommunistisk leder. Vi blir ansett som katolske fordi vi har en katolsk leder.

⁶² Åh, da Akab var på tronen . . . Du sier: "*Han* var på tronen." Det er riktig, men Jesabel var hodet bak den tronen da. Hun var den som ledet an. Se hvordan hun tok selve landets lover og forvrengte dem, og til sin egen fordel og på grunn av grådighet, og fikk Akab til å gjøre det, fordi hun var gift med ham. Og det er

slik det er med lederen vår i dag. Jeg sier ikke at han ikke er en fin mann, men se hva som er bak ham: skjøgen, akkurat den tingen som vi flyktet hit for (for å være Amerika); selve prinsippene som Amerika ble grunnlagt på. Vi, av vår egen fri vilje, valgte en slik ting som det.

⁶³ Nå ser dere hvorfor stemmen min vil bli stanset ganske snart. Men noen må få vite det! Ja! Hvorfor? I Åpenbaringen 2,20 kaller hun seg en “profetinne”. Bare følg med på bølgen av synd som kommer nå. Se hvordan den går rett inn til kjernen. Se på modernister, se på de forferdelige ting som skjer i kirkene. “Og til slutt vil det bli en forfølgelse”, Bibelen sier så, SÅ SIER HERREN! Ja visst, vil det bli.

⁶⁴ Og hva vil så skje? Akkurat som da, slik vil det bli nå. Hun var makten bak det, det var hun som kontrollerte det. Les . . . Jeg tror det er det syttende- . . . rundt 17. eller 18. kapitlet, et sted der vil du finne hva Jesabel gjorde: hvordan hun handlet med Akab, og han kunne ikke si noe om det, fordi det var hans kone. Se på hva landet var bygd på den tiden, om en frafallen israelitt som hadde en hedensk kvinne (bak seg) som tilbad av Baal. Og hva gjorde hun? Til slutt hadde hun ordnet alt så moderne og så vakkert, og folket hadde det så behagelig, inntil hele kirken falt for det, predikantene og alle. Sa ikke Elias: “Herre, er jeg den eneste tilbake?” Og som det var da, slik er det helt likt i dag.

⁶⁵ Alle sammen var redde for å si noe. Er ikke det akkurat det samme som i dag? De var redde for å snakke om det. Så vi ser at de virkelig var løsslupne, likeglade, fulle, lagde bråk, nytelsessyke og alt annet, akkurat som det er i dag. Jesabel forvrenget Skriftene . . . Hva gjorde hun . . . eller lovene, slik som—slik som Jesabel, forvrenget dem. Husk, Jesabel, hun kaller seg en “profetinne”, for å legge folket under seg, og hun sier at hun er “den eneste Guds røst på jorden”. Hun vil få det kjødelige sinn til å tro det, like sikkert som to pluss to er fire.

⁶⁶ “Det vil komme en tilbedelse av en kvinne, i De forente stater, og det vil være Maria.” Jeg så det, tretti . . . 1931. Syv ting skjedde. Jeg har det med meg her på papir, skrev det ned i 1931. Hvordan jeg sa at: “Denne presidenten, Franklin D. Roosevelt, han vil få hele verden, det vil bidra til å sende verden ut i krig.” De hadde ennå ikke hatt krig, under depresjonen. Jeg sa: “En ting til, . . .” Og min mor, en hardfør demokrat, skal si hun så morskt på meg da jeg sa det. Jeg sa: “Jeg bryr meg ikke om han var en republikaner eller om han var en sosialist eller hva enn han er, dette er SÅ SIER HERREN.” Og jeg sa: “Ved å gjøre dette, gir de kvinner stemmerett. Og når de gjør det, har de gjort det mest skammelige denne nasjonen noen gang har gjort.” Og jeg sa: “En dag vil de betale for det.” Og de gjorde det ved dette siste valget. Kvinnene, valgte ham.

⁶⁷ Og dere kjære fargede mennesker, fra sør, hvordan dere stemte! Du sier: "Du har ikke noe med å si det fra talerstolen." Åh, jo da, det har jeg, det er Guds Ord! Og flekkene fra—fra Abraham Lincoln, han som befridde dere, ligger der borte i dette museet, på en kvinnes kjole, og dere selger deres førstefødselsrett. Skam dere.

⁶⁸ Og du, på grunn av politikk, bare fordi du er en god demokrat, stemte på noe som det, og du solgte din førstefødselsrett, som amerikanere og som kristne, for å gi det til prostituerte som drev oss til denne nasjonen, det som gjorde oss til det vi var. Ser dere hvordan hun har sneket seg inn? Helt ubemerket, og nå er hun på tronen. Ja visst! Det hvite husets trone.

⁶⁹ Følg med! Allerede . . . Så dere her om dagen om de katolske skolene og protestantiske skolene? Støtter den katolske skolen, men ikke den protestantiske. Skjønner? Åh, broder! Forvent en bølge av alle slags ting komme fram nå. Legg merke til, og da de gjorde det, se hva som skjedde. All denne synden flommer inn. Kommet til et punkt og har ført nasjonen inn på vaklende grunn.

⁷⁰ For noen få år siden, da de hadde . . . pinsebevegelsen brøt ut i begynnelsen, det var det som reddet nasjonen, for noen få år siden da Al Smith skulle stille som presidentkandidat. Amerika visste bedre da. Men pinsebevegelsen ble så verdslig at den gikk rett videre inn og solgte sine rettigheter som en kristen, til politikken, og satte politikk foran Bibelen. Åh, du store!

⁷¹ Nå, bare et øyeblikk, og se bare hvordan dette ender. Nå, vi finner ut hva de gjorde og tingene de gjorde, vi ser det går helt parallelt her, helt likt, synd på alle kanter. Jesabel kom inn, hun forhekset hele folket. Og legg merke til, til slutt begynte hun å bygge store templer til Baal. Er det riktig? Og Baal-prestene samlet seg fra alle kanter for å komme dit, og begynte å forderve landet med Baal-tilbedelse.

⁷² Se hvordan de gjorde det, se hvordan de snek seg inn. Nettopp de tingene de har gjort, se hvor de er i dag. Se på katolisismen, som sniker seg inn, sniker seg inn, sniker seg inn; går inn i ekteskap, bryter dette, helt nøyaktig det Daniel sa de ville gjøre. Jern og leire kan ikke blandes, men blander sin sæd med hverandre, bryter. Enhver protestantisk jente som gifter seg med en katolsk gutt må oppdra barna sine katolsk. Alt mulig som det, gifter seg, blander seg på den måten, inntil det har kommet til et punkt der hele De forente stater er infiltrert.

⁷³ Hva skal vi gjøre som misjonærer, når vi reiser ut for å befri folk i Sør-Amerika og over alle deler av verden, Tommy Osborn og de andre, som forsøker å få folk ut av hedenskap, og de kan peke rett tilbake på oss, at vi valgte vår leder, og dette er det samme. Å Gud. Hva—hva kommer til å skje med denne verden? Det skulle ryste hver eneste person her inne. Hvordan skal vi

svare på det? Hva skal misjonæren si når de sier: “Dere kommer hit for å frigjøre oss fra dette, og deres eget folk innsatte det samme i regjeringen deres der, på tronen”? Hvordan skal vi . . . Hva . . .

⁷⁴ Se tilbake på historiens sider, bla tilbake og se om det—om det ikke er fullstendig grunnlovsstridig, nesten, å gjøre det. De ville ikke ha gjort det for noen år siden, ser dere, vi har solgt ut våre kristne rettigheter til politikken, og det er slik djevelen har infiltrert. Akab var ikke annet enn en nikkedukke for Jesabel. Det er alt dette vil være, bare en nikkedukke. Han vil ikke gjøre det selv, men systemet bak ham vil presse ham til det. Det stemmer! Ransak samvittigheten deres, dere kristne. Våkne opp, det er senere enn dere tror. Tilstanden som vi er i, tilstanden som de var i, og hvordan de tillot seg å bli likeglade.

⁷⁵ Hvor det store, kjærlige Guds hjerte må ha ropt ut, og gråt da Han så misjonærene Sine. Gjorde dem til et forbilde, alle nasjonene kom fra alle kanter, fordi Gud hadde velsignet dem, og så at de var i enhet. Tjente Gud åndelig. Og så å tenke på at Han—Han lengtet etter å se dem komme tilbake til sin første kjærlighet, og gjøre det som var rett, men hele tiden beveget de seg bort, og bort, og bort, inntil Jesabel til slutt kom inn. Det er nøyaktig hva vi har gjort. Glidd bort fra Kristi prinsipper. Da Gud sendte Sine tjenere over hele nasjonen, forkynte de hellighet (Pilgrim Holiness, Nasareerne, Pinsebevegelsen): “Kom tilbake til Gud! Kom tilbake til Gud!”

⁷⁶ Og de kirkene som var grunnlagt for virkelig lenge siden bare lo og gjorde narr. Mange av dem modernistiske troende, ja, de fordømte alt som de mennene gjorde og de sa “Det er av djevelen”. Hva førte det til? Og menigheten begynte å lytte til det, flertallet begynte å lytte. Før du visste ordet av det: “Hvis de katolske kvinnene kunne kle seg i disse tingene, kunne protestantene også. Hvis Den katolske kirke kunne gjøre *dette*, kunne protestantene også. Så hvis metodistene kan, hva med baptistene? Så hvis baptistene kan, hva med pinsevennene?”

⁷⁷ Se, dette er hva menneskelagde systemer fører deg inn i. Halleluja! Det er sant. Det er derfor jeg er imot det, det er fordi Guds Ord er imot det. Menneskelagde systemer: Gud er imot det, Hans Ord er imot det, Hans profeter vil være imot det, Hans sanne tjenere vil være imot det, alle som er født av Guds Ånd vil være imot det.

⁷⁸ Se hvordan Israel ble, hvordan de fulgte med strømmen, inntil til slutt Jesabel kom. Se hva Amerika har blitt, og fulgte med den verdslige strømmen, inntil Jesabel til slutt tok tronen. Det er riktig. Vel, Jesabel var ikke egentlig på Egypts trone . . . eller, på Israels trone, men hun var hovedhjernen bak tronen. Og det katolske hierarkiet er ikke på tronen til De forente stater,

men hun er systemet bak, siden det er gift med henne. Og Bibelen sier, at i dette landet ville de være “et bilde som *lignet* dyret”.

⁷⁹ Åh, broder, søster, hva er i veien? Vel, jeg—jeg vet hva det er. Bibelen sier at de ville komme til denne laodikeiske tidsalder, og det er der vi er. Du hater meg kanskje nå, men en dag vil du ikke det, når du finner ut hva som er Sannheten. Du er kanskje uenig og reiser deg og tramper ut av bygningen, det viser bare din uvitenhet. Men en dag vil du innse, en dag vil du lengte og skjønne at det er Sannheten! Jeg taler Det i Herrens Navn! Setter meg selv opp som en skyteskive, som til slutt vil føre meg til graven. Jeg kommer til å være et vitne til jeg dør, hvis Gud vil hjelpe meg. Det er riktig.

⁸⁰ Her er vi i denne tilstanden vi er i i dag, alt sammen skjer på den måten. Og Israel, hvordan Akab gjorde, en nikkedukke for Jesabel fordi han va- . . . han var gift med henne. Amerika, lederen vår, hvordan kunne en . . . Vet dere at lederen vår var en rik mann? Hvor mange vet det? En multimillionær. Noen fortalte meg at i et magasin eller radio eller TV eller noe, Jack Benny eller noen gjorde en . . . Ernie Ford, tror jeg det var. Noen sa at “Faren hans hjalp ham med å få to stater som ikke tilhørte ham”. Eier så og si resten av dem. Hvordan fikk han tak i det? Hvor fikk han pengene fra? Gjennom whiskyhandelen, og brennevin. Derfor kuttet han skattene på whisky og slikt. Det var det som gjorde ham til en rik mann. Nettopp den tingen som ble vårt lands undergang, nettopp den tingen som fordervet folkets sinn, det som førte til at våre gutter ble drankere, og våre jenter ble prostituerte, pengene fra det gjorde ham til en rik mann.

⁸¹ Den samme tingen, det gamle Jesabel-systemet, den samme tingen som forfulgte vårt folk, den samme tingen som dro dem ut (i romanisme) og brente dem og rev dem fra hverandre og gjorde alt mulig med dem, det samme blodet fra martyrene (sier Bibelen) er i henne! Der er de, forenet i ektestanden. Og vi amerikanere vakler rett videre: “Åh, vel, vi fikk noen ekstra dollar og vi har det fint. Bedre stilt enn alle de andre nasjonene.” Men, broder, bare vent et øyeblikk.

⁸² La oss ta det bokstav for bokstav nå, i de neste minuttene, se hva som skjedde.

⁸³ Predikantene kom godt overens, bare slo seg sammen med dem, gikk rett videre med dem, hele systemet. Hele det israelittiske systemet gikk rett videre med Jesabel. De hadde en form, ja. Og forteller ikke Bibelen oss at i disse siste dager vil vi ha “en form for gudsfrykt”? Alle profetiene er oppfylt, broder, vi er ved enden! På nasjonalt nivå er vi ved enden! Åndelig, er vi ved enden! Ethvert system er ved sin ende! Det neste er Herrens komme og Menighetens borttrykkelse.

⁸⁴ Gud sendte ethvert tegn, undere, gjorde alt Han kunne gjøre, for å prøve å tiltrekke folket, og hele tiden fortsatte de rett

videre. Se på denne byen her. Se på dette området rundt her, med titalls hundrevis på hundrevis av pinsevenner; og fordi vi står på Sannheten, hvor er de i ettermiddag? Det er fordi noen sa at de ikke skulle samarbeide med møtet. Dere stakkars, bevisste . . . Gud være dere nådig, er det alt jeg kan si. Når dere kristne ikke har mer ryggrad enn det, dere har et ønskeben i stedet for en ryggrad. Det er sant! Det vi trenger er “forkynne et Evangelium som har tenner”, det vil kutte det i stykker. Du fulgte resten av dem, så lurer du på hvorfor vi roper ut om det. Da, ser du, får man en “kald skulder”. Jeg forventer dette, jeg må det.

⁸⁵ Alt dette skjedde i Israel. Til slutt, en dag, kom en gammel, hårete kar, trampende ut fra ødemarken, tusbitten Elias. Han kom ikke ut fra noen av organisasjonene, han kom ut fra ødemarken! Han hadde ingenting med dem å gjøre. Han var en Herrens profet. Broder, han rystet Jesabels kongedømme for alt som var i det. De hatet ham. Han hadde intet samarbeid, jeg kan garantere dere det. Bibelen sier ikke det. Selvfølgelig. Han fikk de sminkede Jesabelene til å “brenne opp”, kan jeg tenke meg. Han la øksen ved roten av treet slik Johannes gjorde, koste hva det koste ville, men han la den der. Han rystet nasjonen, og viste at de hadde feil, og forsøkte å kalle dem tilbake til en sann, levende Gud, og tilbake til Hans Ord i stedet for en Jesabel-tilbedelse.

⁸⁶ Hva gjorde de? Tok de imot ham? De hatet ham! Men hans Ord gikk ut like fullt, fordi han hadde SÅ SIER HERREN! Gud arbeidet med ham, og viste at han var salvet profet ved at de tingene han sa skjedde. Og alt han gjorde stadfestet at han var Guds profet. Men likevel ville de ikke tro Det, fordi han kritiserte teatrene deres. Han fortalte dem at de levde feil. Akab var en frafallen. Riktig! Og du legger merke til at de ikke trodde ham, men han forkynte Det like fullt. Ingen av predikantene var enige med ham, han sa: “Jeg er den eneste tilbake, Herre. Se på dem, de vil ikke engang . . . en, ingen vil samarbeide.” Men han hadde et oppdrag å gjøre og han gjorde det. Han hadde Herrens Ord: SÅ SIER HERREN! Og han angrep nasjonen, han angrep menigheten, han angrep alt som var, og Gud var med ham!

⁸⁷ Vi er lovet i de siste dager at han vil vende tilbake til dette landet også. Jeg vet, Jesus, da . . . Matteus 17, da de spurte Ham: “Hvorfor sier de skriftlærde: ‘Elias . . .?’”

⁸⁸ Se hva Han sa: “Elias må sannelig først komme”, fortid, pre- . . . i fremtid. Men så gir Han Johannes som et eksempel. Johannes var ikke Malakias 4. Johannes var Malakias 3: “Se, Jeg sender en budbærer foran Meg, for å forberede veien.”

⁸⁹ I Malakias 4 sa Han: “Før den store og forferdelige Herrens dag kommer, når hele jorden vil bli brent som halm; før den dagen, vil Jeg sende Elias.”

⁹⁰ Og det var ikke Johannes, fordi Herren brant ikke opp jorden da Johannes kom. Og hvis dere legger merke til, og i det siste kapitlet, i det siste verset, sa Han: “Og han . . .” (se: *han* snakker) “. . . skal vende fedrenes hjerter til barna, og barnas hjerter til fedrene.”

⁹¹ Følg nå med! Den første Johannes kom, den første Elias, hva gjorde han? Han kom og brakte fram et Budskap og vendte de gamle ortodokses harde hjerter til den unge menighetens tro, barna. Men når den neste Elias kommer, i endetiden, vil han gå tilbake og ta fedrenes hjerter . . . barnas hjerter, rettere sagt, og vende dem tilbake til pinsefedrenes Tro. Ser dere forskjellen? Han vil ikke være en av disse *såkalte* vi har i dag, han vil gå rett tilbake til Apostlenes Gjerninger 2 og begynne rett derfra. Han vil forkynne det uforfalskede Evangeliet, bare si de samme tingene som Peter sa på Pinsedagen, fordi det han sa på Pinsedagen ble stadfestet gjennom resten av Skriftene. Han vil ikke vikle seg inn i noen organisasjon, når Elias kommer. Han vil hate kvinner som Elias gjorde, akkurat som . . . eller dårlige kvinner, akkurat som Johannes gjorde. Han vil elske ødemarken akkurat som de gjorde. Han vil ikke skåne noen. Vi venter på at han skal komme. Han vil komme! Gud sa han ville, og han vil være her!

⁹² Jeg tror selv at Budskapet som vi har i dag vil være en forløper for hans viktige komme. Ja, sir! Han er på vei, allerede født. Slik Elias var, og kom farende ut av ødemarken, et eller annet sted vil han gi seg til kjenne. Han vil forkynne Apostlenes Gjerninger 2. Han vil bringe Troen til disse gamle pinsefedrene rett tilbake til . . . troen til disse pinsebarna, rett tilbake til pinsefedrenes Tro. Han vil gå rett tilbake til Apostlenes Gjerninger 2, Apostlenes gjerninger 2,38, hele veien gjennom. Han vil bringe det ekte, uforfalskede Evangeliet. Han vil ikke ha noe med Jesabel og systemet hennes å gjøre. Han vil være en Guds tjener. Ja så visst! Bibelen sier at han ville komme. Han vil profetere og bringe Budskapet rett i ansiktet til disse Jesabelene, helt nøyaktig slik Elias gjorde i begynnelsen med Israel. De vil hate ham! De vil ikke samarbeide med ham. Nei, nei. Han vil komme! Gud lovet det, og han vil komme på scenen. Han vil—han vil forkynne for den Utvalgte Menighet som Den sa han ville, og ryste de Utvalgte, ryste det kjødelige bort fra den, verden og slikt, ryste det bort, rense det, og føre Menigheten sammen, et folk.

⁹³ Jeg vet du sier: “Det er min denominasjon.” Broder, du tar feil! Johannes kom som et, en-manns-system, for å introdusere en, Én Mann: Jesus Kristus. Og Elias vil ikke være et system, det vil være én mann, Jesus sa så. Det vil være én mann som er salvet av Den Hellige Ånd. Og han vil ikke introdusere tre eller fire guder, han vil introdusere Én: Herren Jesus Kristus, fordi Budskapet hans vil ryste pinsebarna tilbake til fedrenes Tro igjen.

⁹⁴ Husk, broder, hvis jeg sier disse tingene for å være vanskelig, trenger jeg å være ved alteret. Jeg sier dere: "SÅ SIER HERREN!" Hvis Gud ikke har stadfestet at jeg har fortalt dere Sannheten, over hele landet, over hele verden, så fortell meg hvor feilen var. Jeg forteller dere Sannheten! Kom tilbake til Gud, raskt! Kom ut av disse systemene, for Bibelen sier i Åpenbaringsboken, at Det romersk katolske hierarkiet var en "hore", og hun var en "mor til skjøger". Hva er det? Menigheter, systemer.

⁹⁵ Og hvor kom metodistkirken, hvor kom Den lutherske kirke fra? Hvor kom metodistene, baptistene, hvor kom alle organisasjonene fra? Gud organiserte aldri en menighet. Katolske kirke sier at de begynte der tilbake: "Jesus organiserte kirken." Jeg vil—jeg vil ha siden i historieboken, eller siden i Bibelen. Det fantes ikke en organisasjon på tre hundre og seks år etter den siste apostelens død, da dannet de Nikearådet og dannet en organisasjon. Og da Luther kom ut . . . han var en stor Guds mann, men så snart han gikk bort, gikk den lille gruppen av mennesker bort og dannet en ny organisasjon. Deretter gikk Den Hellige Ånd ut over John Wesley, han organiserte aldri noe, men etter at han gikk bort, så organiserte de seg. Så kom Den Hellige Ånd inn med pinsevennene, og de gikk ut fra metodistene. Og hva skjedde? Så organiserte *de* seg.

⁹⁶ Men det vil komme fram et, en-manns-system, med Elias' kraft og salvelse, for å oppfylle profetien. Halleluja! Han vil ryste det. Og husk, han profeterte til dem, og profeterte, og fortalte dem alle ting, og Gud virket med ham. Men hans siste Budskap var et angrep på Det hvite hus. Hm-hmh. Da Johannes kom, var hans siste Budskap et angrep på Det hvite hus på den tiden. Elias' siste Budskap, da han vandret nedover veien den formiddagen etter å ha vært i Guds Nærvær der ute, vandret nedover veien med hår over hele seg, hans skallete hode skinte, skjegget hans flagret, de små øynene glitret av Guds herlighet. Staven i hånden, og føttene så stødige som bare det. Hva gjorde han? Gikk rett ned fra Samaria og trådte inn for Det hvite hus, og sa: "SÅ SIER HERREN!" Fryktet ingenting. Menighetene hadde forkastet ham, folket hadde forkastet ham, så nå kom han med sitt siste angrep, på Det hvite hus.

⁹⁷ Hva skjedde så etter det? Lytt! Etter det angrepet, ble hans røst stille, ingen hørte ham noe mer. Gud kalte ham bort fra scenen, sa: "Elias, du har gjort ditt Budskap kjent for hele Israel, de kjenner til Det. Kom nå opp hit i ødemarken, kom deg bort fra dem, atskill deg selv for Jeg kommer til å gjøre noe. Jeg vil vise dem hva det innebærer å forkaste Mitt Budskap." Hva satte inn? Krig, hungersnød, sult.

⁹⁸ SÅ SIER DEN HELLIGE ÅND: "Følg med på hva som kommer! Følg med på hva som vil følge! Det var en hungersnød, det *vil* bli en hungersnød!" Åh, kanskje ikke etter brød, men etter

å høre Guds Ord og Hans Sannhet. Alle menighetene vil mikse seg med hverandre og gå rett videre inn i det like fullt, akkurat som de allerede har blitt oppslukt av det.

⁹⁹ Hva gjorde Elias? Han fant en skjult kilde, langt oppe i fjellene der han fikk litt Livets Vann, Guddommelige åpenbaringer fra Gud mens han satt der oppe under Guds kraft. Åpenbaringene var en liten, skjult kilde, mens resten av dem sultet. Og Gud velsigne Hans tjenere (disse ravnene), de hadde med noe å spise til ham mens han var isolert fra folket. Og de var der nede og hungret etter en vekkelse og alt fant sted. [Tomt spor på lydbandet—Red.] “Hører ikke noe mer om vekkelsene hans ved . . . Hvor er den gamle grinebiteren som går rundt og kritiserer organisasjonene våre? Hvor er han nå?” De visste ikke. Han trakk seg tilbake med Gud, ut til et ensomt sted hvor de ikke hørte hans røst. Da begynte de å forstå.

¹⁰⁰ Når Gud sender ut et Budskap og forteller folket, og de ikke tar imot Det, så tar Han Sin tjener tilbake og sender Sine plager: hungersnød, død (åndelig talt, fysisk også). Forvent en depresjon, broder. Du tror du har sett noe, bare vent en stund. Du har ikke sett noe. Dere tror dere lengter inderlig etter en god, åndelig vekkelse, vent en liten stund. Bare vent, de vil lengte og rope etter å høre Guds Ord. Bibelen sier så! “Det vil bli en hungersnød i de siste dager”, sier profeten, “og ikke etter brød og vann alene, men etter å høre det sanne Guds Ord.” Men den røsten vil være stilnet, i ødemarken et sted, skjult bort.

¹⁰¹ Han befalte ravnene, Hans tjenere. Velsigne disse fuglene, Hans tjenere, som holdt Elias’ røst levende under hans—hans isolasjonstid fra menigheten. Ravnene hadde med kjøtt og brød til ham om morgenen, og kjøtt og brød om kvelden, og han drakk fra den lille kilden mens resten av dem der nede måtte klare seg uten åndelig mat og vann.

¹⁰² Så en dag, etter at synden hadde krevd sitt offer, og Gud hadde brakt Sitt folk ned på sine knær . . . Jesabel tok alt, hun utryddet alt sammen, og hun vil gjøre det igjen! Det er SÅ SIER GUDS HELLIGE BIBEL: “Hun vil gjøre det igjen.” Hun er der på tronen nå, bak nikkedukken; vrir det akkurat til det hun vil, ingen kan stoppe henne. Nei visst, ingen vil stoppe henne nå, for det de ikke klarte å oppnå i de religiøse sirklene, det tok—det tok de inn i politikken, og der fikk de det til. Hm-hmh, det var nøyaktig det de gjorde. Og i det politiske vil bli en boikott som fører nøyaktig tilbake til dyrets merke, like så sikkert som jeg står her, ser dere, som Bibelen sier.

¹⁰³ Jeg vet det begynner å bli sent, jeg skal skynde meg. Jeg må få sagt disse siste ordene, om Herren lar meg gjøre det.

¹⁰⁴ Følg med! Elias ble der inntil Gud sendte ham ut. Han hadde ingen vekkelser. Han forkynte ikke imot noe. Han bare stod der oppe med Gud alene, ute i ødemarken, fordi han var en

ødemarkens mann. Han hadde vokst opp i ødemarken. Johannes hadde også vokst opp i ødemarken.

¹⁰⁵ Han gikk ut i ødemarken alene med Gud, trakk seg unna menigheten etter at han hadde gitt sitt Budskap. Og menigheten forkastet Det, forkastet Det. Og til slutt ville ikke organisasjonene gjøre noe, så han bare måtte gå ut. Gud kalte ham bort fra scenen, førte ham ut i ødemarken, sa: “Kom ut hit, de vil ikke lytte lenger. Kom igjen, så vil Jeg sende ut Min dom over dem.” Åh, ja, han vil være her en av disse dager, følg du med.

¹⁰⁶ Så, hva skjedde etter profetiens dager? Menigheten vansmektet, under Jesabels terrorregime, hun tok dem alle til seg selv, sluker dem alle opp. Tok dem til seg selv, og bygde avgudsbilder og alt annet.

¹⁰⁷ Men, en dag, kalte Gud ham ut igjen! Her kom han ut. Lytt nøye nå, og bli ikke sint på meg. Jeg sier: “SÅ SIER HERREN!” Da han kom ut, hva gjorde Gud? Han sendte ham til en enke. Hun hadde en gang en—en manns myndighet over seg, men det måtte død til for å sette henne fri slik at hun kunne tro profetens Ord. La du merke til det? Hun hadde en mann som ledet henne i denne retningen og den retningen, i en av skolene der nede. Men under den store tørken, hadde han blitt oppslukt, døden hadde tatt ham. Hun var ikke lenger bundet til noen organisasjon, så hun var klar til å høre Herrens Ord nå. En kvinne, som betyr Menigheten; en enke, da hennes mann (organisasjon) hadde dødd, og hun trodde knapt at hun ville overleve selv. Og Gud sa: “Gå ned til henne nå, hun vil høre på deg, Jeg har befalt henne.”

¹⁰⁸ Åh, vi tenker noen ganger, dere i denne lille gruppen her som er så trofaste og gjør alt dere kan for å holde et møte, for å prøve å vise folk at hjertet deres er rett og dere ønsker at de skal få det rett, dere synes dere har det vanskelig. Men husk, Gud holder øye med dere! Dere elsker Ham, jeg vet dere elsker Ham, ellers ville dere ikke sitte her, dere ville ikke være med på noe slikt. Gud holder øye med dere. Ja!

¹⁰⁹ Og da han gjorde det, mannen hennes var død, organisasjonen hennes døde, var hun nå klar for å høre profetens Ord. Så da profeten kom til porten og spurte henne om litt vann, så gikk hun for å hente det. Deretter sa han: “Gi meg litt mel.”

¹¹⁰ Og hun snudde seg og sa: “Så sant Herren lever, jeg har ikke mer enn akkurat nok.”

¹¹¹ Vel, det så ut som han var sendt for å ta det lille hun hadde, men det var motsatt. Da hun var villig til å gi det hun hadde for å opprettholde Ordet, ga Gud henne mat. Og dersom du er villig til å gi den Ånd du har, den Ånd som Gud har gitt deg for å opprettholde Ordet, så vil Gud holde deg i live. Halleluja! Åh, ære være Gud! Ser dere det, menighet? Ikke tro at jeg har gått fra forstanden, det har jeg ikke. Men det du har, det lille du

tror på Gud, den troen du har, plasser den på Ordet, ikke på en organisasjon! Plasser den i Guds Ord, Han vil holde deg i live.

112 Hun var klar da, for hun kunne ikke før, for de ville ikke tillate henne det. Men nå var hun klar. Vil hun ta imot det? Gud sendte en profet i hennes vei. Vil hun ta imot hans Ord? Vil hun ta imot denne profeten? Ja, hun gjorde det. Og han sa til henne, sa: "Nå, det lille livet du har, legg det her, gi det til meg først." Og hva skjedde? Da resten av verden vansmektet og døde av hungersnød, spiste hun og hennes barn og hennes husstand tre gode måltider om dagen, Guddommelig åpenbaring fra Ordet. Jeg håper dere ser det, venner.

113 Hva fant sted? Han ble der inntil hungersnøden var over, bodde hos denne kvinnen (denne Menigheten) som tok imot ham og trodde hans Ord. Og han holdt henne i live (holdt Menigheten i live) ved Herrens Ord, fordi han sa "SÅ SIER HERREN".

114 Nå, vi har ikke tid til å ta resten av historien, dere vet hvordan han måtte komme til et oppgjør med Baal. Han vil gjøre det, en av disse dager, vær ikke bekymret. Når han kommer stampende ut av ødemarken, se hva som vil skje.

115 Hva skjedde? Så da gode gamle Elias, profeten, en sann Guds tjener, kom til veis ende, sa Gud til ham, en dag, sa: "Elias, du har forkynt lenge nok nå. Du har kjempet mot Jesabel og all sminken hennes og alt dette inntil du har fått nok av det." Sa: "Kom ned til Jordan!" Og her går han, kom ned til Jordan. Der kom det kalde, isete grumsete vannet nedover, slik hvert eneste menneske må møte: Jordan, død.

116 Men da denne mektige Guds tjener kom ned til Jordan, og hans sønn gikk ved siden av ham, sønn i Evangeliet, . . . Åh, ja, han var hans sønn: "Min far, min far, Israels vogner og ryttere." Da han og hans sønn gikk arm i arm ned til Jordan, fikk han se sin far reise den morgenen.

117 Da han kom ned til Jordan, snudde han seg rundt og tok kraftskappen av skuldrene sine, sa: "Død, du kan ikke gjøre noe mot meg." Og han slo på Jordan: "Gå til side, jeg krysser over denne morgenen." Hva skjedde? Den trakk seg tilbake og tørket som pulver. Hva gjorde den gamle profeten? Han kikket over Jordan, han visste at det var en vogn som ventet på ham der borte med hestene. Han skulle hjem, hans arbeid var over. Hans sønn i Evangeliet skulle ta hans plass.

118 Her forleden dag kom jeg hjem fra Vesten. Jeg kom til å tenke på dette. Jeg skrudde på radioen (jeg hadde tre dager med kjøring, tjuetru hundre miles, helt alene). Jeg skrudde på radioen og jeg . . . hørte på åndelige viser fra Del Rio, Texas. Det var en mann som snakket om en gammel, farget mann. Han var døende og han måtte komme ned til elven, han sa: "De gylne tøflene som jeg skal ha på meg, når jeg går på gullgatene." Denne gamle fargede hadde forkynt hele sitt liv, og den eneste trøst han hadde,

var den gamle banjoen som hang på veggen. Han satt ute på bomullsballene og spilte salmer, hvilte seg fra tjenesten sin, med den gamle banjoen. Det var den måten han hadde, til å slappe av på. Han sa at den gamle, korthalete hesten som han pleide å ri på, ville være der nede med vognen. Jeg tenkte på dette. Han sa: “De gylne tøflene som jeg skal ha på meg, når jeg går på gullgatene.”

¹¹⁹ Og da han var ferdig med å synge, slo jeg av radioen. Og var på vei dit, mens jeg holdt på rattet. “Åh, det er riktig. Jeg må komme dit ned også. Hva vil noen gang gi meg trøst? Hvor finner jeg trøst i ødemarken?” Jeg har en liten rifle som heter . . . Jeg jakter med den om høsten. Det er en .270, modell 721, Remington. En mann, broder, ga den til meg i California for mange år siden. Jeg har jaktet med den i mange, mange år. Hvor . . . hvilken trøst den har vært for meg, jeg—jeg vet at det er et godt skytevåpen, og den er min trøst i ødemarken.

¹²⁰ Da tenkte jeg på visjonen min. Da jeg kom dit og så hele mitt folk, hørte jeg noe knegge, og her kom min lille Prince (min lille ridehest) og la hodet sitt på skulderen min. Jeg tenkte: “Ja, en av disse morgener kommer jeg også ned til Jordan.” Og den gamle .270 som jeg en gang . . . hang på veggen. Jeg har ikke hatt den nede siden forrige høst. “Den lille ridehesten som jeg pleide å ri, vil Gud ha festet til vognen min, på den morgenen når jeg kommer ned til elven.” Den vil være der, på den andre siden av elven. Gud vil sende ham, jeg så ham her om kvelden. Han vil være spent til vognen min, en av disse morgener. Jeg vil være borte, stige opp gjennom skyene.

La oss be.

¹²¹ Åh, til den Guds kraft som jeg kommer til å glede meg over mens jeg vandrer på gullgatene! Ja, den gamle riflen som nå henger på veggen, vil jeg ikke ha noe bruk for da. Jeg lurer på om vognen min kommer, om den lille ridehesten som jeg så i visjonen vil være spent til vognen min den morgenen, og stå der ved elven. Jeg håper den er det. Jeg ønsker å bli rykket opp. Jeg ønsker at Menigheten skal gå opp på den måten også, jeg ønsker at dere alle skal det.

¹²² Ønsker du å være sikker når du kommer ned til Jordan? Vil du forsake disse ugudelige verdenssystemene og ta imot Jesus Kristus som din Frelser? Hvis du ikke er en kristen, vil du løfte opp dine hender og si: “Be for meg, broder Branham. Når jeg kommer til Jordan, . . .”? Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. “Når jeg kommer ned til Jordan, vil jeg ta Den Hellige Ånds kraft som er over meg og slå på det kalde vannet, og gå over.”

¹²³ Hvordan kan du sitte under slik forkynnelse, salvelse av Den Hellige Ånd og vite at Den Hellige Ånd forteller meg din tilstand, og ikke løfte opp din hånd? Det viser at det er tid for ørkenreisen! Er det en før vi ber, en til? Det er to som har løftet hendene; tre, Gud velsigne deg, sønn.

124 Vår Himmelske Far! Tre, det er fantastisk, Herre, om de—de bare er der den dagen. Jeg ber om at de vil, Herre. De løftet sine hender fordi de er overbevist om at disse verdslige systemene er døende, og at røstene fra Guds Ord vil snart bli vanskelig å finne, Gud vil ta det bort fra menigheten. Ropet, kallet fra Brudgommen vil snart trekke seg tilbake, og Jesabel-systemet vil kvele det. Men de vil ha . . . leve ved den skjulte kilden slik Elias gjorde, for å bli bevart gjennom hungersnøden. Gud, gi dem Den Hellige Ånd nå, fyll deres hjerter med glede og fred, og la deres sinn være vendt mot Guds Ord, slik at de kan leve nå og i fremtiden, for evig. Velsign dem, Far. De er Dine, ved Jesus Kristus vår Herre.

Med våre hoder bøyd.

125 Dere som løftet deres hender og ønsker å ta imot Kristus, vil dere bare reise dere, bare et øyeblikk, mens jeg ber individuelt for dere? Bare reis dere opp.

126 Å Gud, har jeg mislyktes? Selv de tre som løftet sine hender, var ikke overbevist nok til å reise seg opp for å ta imot nettopp det de hadde gjort. Herre Jesus, jeg legger det hele over i Dine hender. Jeg har forkynt Ditt Ord, og ikke gått på kompromiss med noe. Nå overlater jeg—jeg huset til dem, Far. Gjør hva enn Du mener er best både med menigheten og Din tjener, det er alt i Dine hender.

127 Far, jeg ber om at Du må frelse de fortapte, fyll de hungrige hjerter med gode ting, gi Evig Liv til de som tørster, reis opp Dine tjenere for å forkynne Budskapet, gi helbredelse til de syke og de plagede, må Du få all æren, for jeg overgir meg selv med Ditt Ord. Og skriv Dine Lover i min hånd, og i mitt hjerte, og i mitt sinn, ved Jesus Kristus vår Herre. Amen.

Når jeg kommer til elven ved dagens slutt,

Jeg vil ikke synge den.

Og det virker som alle mine venner har reist;
Det vil være Noen som venter som vil vise meg
veien,

Jeg trenger ikke krysse Jordan alene.

128 Ga du ut bønnekort, Bill? Dette tynger meg. Hva ga du ut i dag? B? Du ga ut A'er også, gjorde du ikke? Ja vel, kall dem opp. B'ene først, en til . . . Bønnekort B, nummer en. Vi skal be for sykdommen din. B, nummer en, hvem har det? Bønnekort B, nummer en, noen langt bak. Kom opp hit, dame. B, nummer to, løft opp din hånd. Den damen? Nummer tre. B, nummer tre, vil du være vennlig å løfte hånden din, så jeg kan se hvor. Tre? Nummer fire, B, nummer fire. B, nummer fem. Vil du være vennlig å løfte hånden? B, nummer fem. Den mannen? Ja vel, seks, syv, åtte, ni, ti, elleve, tolv, tretten, fjorten, femten. Vel, her, la alle B'ene reise seg, i alle fall. Bare . . .

De . . . [Tomt spor på lydbåndet—Red.] . . . gikk ut i all verden, enhver misjonær på feltet, hvor enn de kan.

129 Alle med bønnekort B kan reise seg og finne sine plasser utfra numrene sine.

Nå, hva var de neste? A? Hvem har bønnekort A, en? A, en, hvor er den? Så visst er den her inne. A, en? De har blitt delt ut i to dager, eller tre nå, så det kan hende de ikke er her. Alle med bønnekort A, stiller seg nå opp her borte. Gå rett over mot veggen, ærbødig.

130 Jeg ønsker å snakke med dere uten bønnekort, bare et øyeblikk før køen starter.

131 Nå, med bønnekortet ditt, hold det i hendene dine slik at guttene kan ta imot bønnekortet ditt. Du har ventet, du kom tidlig på kvelden for å få bønnekortet ditt, og har en rett til å komme i køen. Jeg lovet dere at jeg ville be for dere. Nå vil jeg prøve å holde løftet mitt, med Guds hjelp.

132 Er denne lille gutten din? Veldig søt, liten kar. Vær så snill å tilgi meg. Denne kvinnen her er et godt eksempel på en ekte amerikaner. Hennes lille gutt, med liten snekkerbukse og en stripet jakke. Ung kvinne med langt hår, kler seg pent. Gud velsigne henne og hennes hjem, og hennes mann, hennes kjære. Det er virkelig ekte U.S.A., med "kristendom" skrevet over. Må vårt land lenge være på den måten! Tilgi meg, frue, for å si det, men jeg bare . . . slik at folk kan se hva jeg mener, du ser ut som en kristen; ingen manikyr, hva de greiene er, bare rett og slett en dame.

133 Gud velsigne deg, broder Sullivan.

134 *Den Store Lege*, vær så snill.

Den Store Legen nå er nær,
Den medlidende Jesus.

135 Tror du på Ham? Tror du at Han er den Store Legen? Bare vær ærbødig nå bare et øyeblikk. Vi har litt tid igjen, jeg har kuttet ned på noe av budskapet og gjort det litt kortere. Jeg håper dere fikk tak i det, likevel, hva meningen var. Bare tro av hele ditt hjerte. Når alle sammen får stilt seg opp, kan noen bak der stille folket opp på linje. Okay? Hva sa du? Nå står alle som har bønnekort.

136 Tror du der ute, også, uten bønnekort? Hvis du har tro, vil Gud kalle *deg*. Nå, alle bønnekortene i køen.

137 Den lille jenta som sitter bak der, med et skadet ben, her oppe på denne . . . Tror du at Gud vil gjøre det friskt? Hvis du gjør det, bare ha tro og Gud vil gi deg det.

138 Tror du at din far, som er syk, vil bli frisk? Hvis du tror, kan dette bli gitt.

139 Hva med deg der, som ber for nevøen din med psykisk lidelse? Tror du Gud vil gjøre ham frisk? Dame, som sitter der, hvis du tror det, kan du få det.

140 Vil dere alle sammen tro?

141 Nå vil jeg gjerne . . . Hvor mange av mine brødre som er her, er forkynnere av Evangeliet, Full-Gospel predikanter, eller hva enn de er, og tror på Guddommelig helbredelse? Løft opp hånden. Jeg vil gjerne at dere skal komme hit og hjelpe meg å be for disse menneskene, slik at folket kan se at det ikke bare er jeg som ber for de syke, det kan dere også. Kom og stå på plattformen med meg. Vil dere gjøre det, brødre, dere som er forkynnere? Kom hit og stå rett her på plattformen. Det er fint. Takk, brødre. Takk. Kom fram, brødre, kom.

142 Hva sa du? [Noen sier: “Kunne vi lage to rekker her?”—Red.] Ja, det kan dere. Lag to rekker her, det vil bli fint. Det er bra. Snu deg nå denne andre veien, broder. Snu deg rundt denne veien, jeg vil føre folket rett gjennom her. La noen av dere komme på denne siden av meg, rett her, vær så snill, stå her på denne siden. Slik ja.

143 Nå, til forsamlingen, ser dere disse fine mennene her? De er menn som vil stå rett her oppe, og stå for dette samme Evangeliet som jeg forkynner. Skjønner? De kom hit fordi de tror på Det. Nå burde dere være stolte av pastoren deres som vil være på denne plattformen her, kraftig, en sterk forkynnelse. Dette er menn som har en åpenbaring, som vet at . . . det er ikke mennene jeg er imot, noen ganger blir vi viklet inn i systemer som gjør oss . . . Det er systemene vi er imot; ikke mannen, Guds tjener.

144 Nå, hvis vi hadde skjelning for alle her, hvor lenge tror dere at jeg ville være her? Jeg ville kollapse etter omtrent . . . etter omtrent seks, fem eller seks, ti; litt mer, kanskje halvparten, fjerdedel av køen, da ville jeg vært ferdig, resten av dem ville ikke blitt bedt for. Vi kan ikke gjøre det. Og siden det . . . men du trenger ikke ha det. Du vet hva problemet ditt er. Du vet hva du har gjort, så bekjenn syndene dine nå. Hvis noen av dere der ute har den minste tvil i deres hjerte, bli kvitt det med det samme og be Gud om å tilgi deg. Hvis du ikke er rett med Gud, be Gud om å tilgi deg. Hvis ikke, og du ikke er rett med Gud, vil det ikke gagne deg det minste å gå gjennom her. Du bare sløser bort tiden din. Det er sant. Nå, er det riktig, brødre? [Brødrene sier: “Amen.”—Red.] Det er riktig.

145 Se her. Her er broder Kidd, står her. Jeg holdt nesten på å slite i stykker dekkene på bilen min for å komme til ham, for rundt et år eller to siden, for . . . Han var døende med kreft, og kom til å dø den dagen. Hans kone sa til meg, sa: “Skynd deg!” Sa: “Han er døende nå.” Da jeg kom dit, helbredet Herren ham. Og her er han fortsatt. Jeg tror han har lagt på seg *så-mye* og alt. En gammel veteran, fra gamledager, vet dere. Det var den slags mann jeg snakket om for mange år siden, som forkynte; og

holdt seg rett til det Ordet, og folk lo av ham. Og ham og hans kone gikk langs jernbanelinjene og alt annet, og langt der oppe i fjellene, og i kullgruvene, og ble jaget ut, kastet dem i fengsel, og alt annet. Det er mannen som har kjempet for å vinne prisen, det er typen der.

¹⁴⁶ Vel, brødre, jeg vil fortelle dere dette, dere har sannsynligvis ikke skjelningsånden. Det trengs ikke, skjønner dere, det—det er ikke nødvendig. Først av alt, er du en Ordets mann. Dere er langt bedre, bedre predikanter enn jeg er, fordi jeg er—jeg er ikke mye til predikant. Men jeg . . . men dere er—dere er salvet, en hvilken som helst mann som er kalt til å forkynne Evangeliet, er kalt til å helbrede de syke; hovedbefalingen er: “Gå ut i all verden og forkynn Evangeliet for hele skapningen. Den som tror og blir døpt, skal bli frelst. Disse tegn skal følge dem som tror. De skal legge hendene på de syke”, og så videre, “og de skal bli friske”. Hvis du er kalt til å være forkynner, er du kalt til å be for de syke.

¹⁴⁷ Og grunnen til at jeg gjør dette er for at denne forsamlingen . . . for at de kan se at de ikke trenger å vente på en eller annen spesiell person, Oral Roberts, Tommy Hicks, Tommy Osborn, meg selv, noen som kommer innom for et helbredelsesmøte. Jeg vil at de skal se at dere er Guds menn. Skjønner? Dere er menn . . . Like så stor rett til å legge hendene på noen av dem som—som jeg eller noen andre. Tross alt, brødre, så vet dere alle sammen, dere som—som er forkynnere, at det er deres egen tro på Gud som utfører verket. Er det riktig? Vi bare ber en bønn for dem.

¹⁴⁸ Nå sier du: “Broder Branham, er Ånden av Den Hellige Ånd der med deg?” Ja visst. Ja, sir!

¹⁴⁹ Nå til dere i fors- . . . i køen der, hvis du tror av hele ditt hjerte at Gud vil helbrede deg, så løft opp din hånd, si: “Jeg vil ta imot det.”

¹⁵⁰ Nå, kom hit, la denne—la denne damen komme hit. Jeg kjenner deg ikke, jeg har aldri sett deg. Dersom Den Hellige Ånd vil fortelle meg, slik at mine brødre her, i nærværet her på denne måten, slik de alle står rundt meg her. Og ikke bare det, mine brødre er her, og min Herre er her. Det er deres Herre, også. Nå, hvis Han vil fortelle meg at noe er galt med deg, hva enn som er galt med deg, vil du vite om det er sant eller ikke. Jeg vil at de, jeg vil at forsamlingen, jeg vil at folket der ute skal se at Den Hellige Ånd er her på plattformen for å gi skjelning, men det helbreder ingen. Men om Han vil fortelle meg noe om deg, som du vet jeg ikke vet noe om, akkurat som det var med kvinnen ved brønnen . . . Det er ikke det samme tilfelle, men jeg mener en mann og kvinne som møtes for første gang. Jesus, en litt middelaldrende mann, og denne kvinnen var sannsynligvis en ung kvinne, kanskje som du er.

¹⁵¹ Og hvis Han vil, kunne fortelle meg grunnen til at du er her, ditt problem, ville du tro at det måtte være Hans Ånd som gjorde det? Tror dere brødre det? At den samme Herre Jesus står der? Tror dere i forsamlingen det samme? Ville dere i bønnekøen tro det samme, og vite at disse menn . . .? Ville jeg kalle dem opp hit hvis jeg trodde at de ikke var . . .? Etter å ha talt på denne måten, og sagt de tingene jeg har, og så kalle menn opp hit som ikke var verdige? Det ville jeg ikke gjøre. Jeg ville motarbeide nettopp det jeg kjempet for. Skjønner? Jeg tror på dem. Jeg tror de er Guds menn.

¹⁵² Se nå om Den Hellig Ånd er nær. Bare ved å snakke med deg, prøver jeg . . . Du sier: "Hva gjør du, broder Branham?" Det samme som Jesus gjorde med kvinnen, sa: "Gi Meg å drikke", Han forsøkte bare å snakke med henne et øyeblikk, finne ut hvor problemet hennes var.

¹⁵³ Problemet ditt er nervøsitet, det er det du lider av. Hvis det er riktig, så løft opp hånden. Vel, hun ser virkelig ikke slik ut, gjør hun, brødre? Hun gjør ikke det, men det er det som er problemet hennes. Hun har vært slik i lang tid. Krysser alltid bruene før du kommer til dem, og så videre. Det er sant. Det er din natur, bare skapt på den måten, nervøs; innbiller deg alltid at noe vil skje, som ikke gjør det. Noen ganger sier djevelen til deg: "Det er ingenting i Det, du har bare falt i fra, du er gått over streken." Jeg leser ikke tankene dine, men jeg leser det som . . . Jeg vet hva han har snakket med deg om, for jeg ser det som har gått gjennom tankene dine.

¹⁵⁴ Nå, Jesus visste om tankene deres. Er det riktig? Vel, det var det som skjedde akkurat nå. Er det riktig? Her, la meg fortelle deg noe, slik at du kan forstå. Du er egentlig her for noen andre. Det er riktig. Det er saken, ser du, du kunne ikke gripe det før da. Nå, om Herren vil åpenbare for meg hva du står her for, for noen andre, vil du tro at jeg er Hans profet? Det er for moren din. Tror du at Gud kan fortelle meg hva problemet hennes er? Vel, hun har hjerteproblemer, høyt blodtrykk, gallesteiner, komplikasjoner. Det er riktig, er det ikke? Skjønner? Nå, det er Den Hellige Ånd, er det ikke?

¹⁵⁵ Nå, det er noe på meg og på disse brødrene. Skjønner? Noe som er her nå, Den Hellige Ånd. Nå, tro; dere, mens vi går gjennom køen.

La oss alle bøye våre hoder mens vi ber for disse menneskene.

¹⁵⁶ Himmelske Far, vi skal legge våre hender på disse menneskene nå. Og jeg ber for dem nå. Her står Dine kongelige tjenere, og vi vil alle legge hendene på de syke, fordi Du sa vi skulle det. Vi vil gjøre det i Jesu Kristi Navn. Må folket ikke bare passere forbi, men må de komme frem og bli helbredet i Jesu Kristi Navn. Amen!

¹⁵⁷ Herren velsigne dere. Kom nærmere nå.

I Herren Jesu Navn, helbred . . . I Herren Jesu Navn, helbred min broder. I Herren Jesu Navn, helbred min søster.

¹⁵⁸ Nå, bare—bare et øyeblikk! Ser dere! [Broder Branham klapper i hendene fire ganger—Red.] Broder og søster, hvorfor har det seg slik at dere frydet dere da den kvinnen, da skjelningen skjedde, og da de andre kom gjennom, var det ingenting som skjedde? Folk kommer gjennom: “Vel, hvis jeg ikke blir . . . fikk skjelning, vel, så fikk jeg ingenting.” Det har ingenting med saken å gjøre, Han er her like fullt. Skjønner?

¹⁵⁹ Når du kommer gjennom her, så kom hit med hendene løftet, og si: “Takk, Herre Jesus. Jeg tar imot Deg som min Helbreder, og jeg tar dette med meg. En av disse mennene vil døpe meg, jeg vil gå rett ned i bassenget og bli døpt, og komme ut og vite at Du har lovet at jeg skulle få Den Hellige Ånd.”

¹⁶⁰ Ser dere, det . . . Skjelningen er fremdeles her. Den er fremdeles her, akkurat det samme som . . . Her, hvem er det? Denne mannen her? Jeg er en fremmed for deg. Er jeg, sir? Jeg kjenner deg ikke. Kan . . . hvis Gud vil fortelle meg hva problemet ditt er, vil du tro at jeg er Hans profet, Hans tjener? Vil du det av hele ditt hjerte? Ja vel, sir. Takk, sir. Det er en veldig fin ånd, en veldig fin ting. I virkeligheten, står du her for noen andre. Det er riktig. “Det er barnebarnet ditt, som har polio, falt her om dagen og brakk benet sitt”, det er SÅ SIER HERREN! Er det riktig? Det er riktig! Gå og tro nå, og han vil bli frisk.

¹⁶¹ Nå, kom og tro, bare alle sammen, bare kom. [Broder Branham og forkynnerne ber for de syke i bønnekøen—Red.] . . . ? . . .

Velsignet er det bånd som binder
Våre hjerter i kristen kjærlighet;
Felleskapet av beslektede sinn
Er likt det ovenfra.

Her foran vår Fars trone,
Øser vi ut vår inderlige bønn;
Vår frykt, våre håp, våre mål er ett,
Vår trøst og vår omsorg.

¹⁶² Vi står over, Guds små, forkrøplede barn, blinde, deformerte. Evangeliets tjenere, dere vet at vi ikke har noen kraft til å helbrede. Men vår Mektige Herre Jesus Kristus sender disse tegnene, og fordømmer djevelen som har deg bundet. Vi fordømmer djevelen . . . ? . . . Vi fordømmer denne blindheten . . . ? . . .

¹⁶³ I Navnet til Jesus Kristus Guds Sønn, ber vi om at Gud må gi dem tro, slik at de tror at troens bønn har reddet den syke, at Gud skal reise dem opp, og at de skal bli friske igjen. Gi det, Allmektige Gud, i Jesu Kristi Navn.

¹⁶⁴ Nå, brødre, kan dere gå bort til . . . ? . . .

165 Vær i bønn resten av dere nå, mens vi . . . forkynnerne ber for dem også. Vi ber, legger hendene på.

166 Himmelske Far . . .

Til dere der ute i forsamlingen som ikke kom i bønnekøen, legg hendene deres på hverandre nå. Legg hendene deres på hverandre.

167 Vår Himmelske Far, vi bringer Deg denne forsamlingen idet vi avslutter dette møtet og denne kampanjen under Jesu Kristi banner, den store salvede Guds Yppersteprest, Immanuel, som står, oppstått fra de døde, som alltid lever for å gå i forbønn; Hans mektige Nærvær er med oss nå, Hans hellige Kraft over oss som får oss til å se visjoner, profetere, legge hendene på de syke. Guds ufeilbarlige Ord kan aldri vende tomt tilbake til Ham. Jeg fordømmer enhver sykdomsdjevil, enhver syndens makt, enhver vantro, i Jesu Kristi Navn, må det fly bort fra folket og må de bli friske.

168 Velsign disse forkynnerbrødrene, Herre, da de har kommet sammen i ett hjerte og én akkord, og hele lekfolket i menigheten. Å Allmechtige Gud, til denne store Middletown, Ohio, send en vekkelse etter dette, Herre, som vil spre seg fra ett sted til et annet, mens benene kommer sammen, Herre, og sener av hud. Og må Guds kraft reise opp en forenet menighet i denne byen som vil feie, en eksempelmenighet, over hele nasjonen, slik at folk kan komme inn i denne byen og se Guds kraft. Gi det, Herre. Helbred de syke og plagede, frels de fortapte, og må Du få all æren.

169 Gi det, at alle disse lommeørklærne og små pakkene som ligger her . . . Jeg ber, Herre, at Den Hellige Ånd over oss, og i denne bygningen salver oss, må hver eneste en av dem bli friske. Det er skrevet i Bibelen at da Israel var på tjenestens vei, på vei til det lovede land, at Rødehavet kom i veien. Og en av skribentene sa: "Gud så ned gjennom Ildstøtten og Rødehavet ble redd og trakk seg tilbake, og Israel gikk til det lovede land som var lovet."

170 Og nå, det er i Bibelen, det står skrevet: "Fremfor alt ønsker jeg at du skal ha en god helse." Og når disse lommeørklærne kommer til menneskene, der satan har lagt et Rødehav foran dem, må Gud se ned gjennom Blodet til Sin egen Sønn, Jesus Kristus, og fordømme enhver sykdom hos de som ikke kunne komme hit; og må sykdommen gå bort og bli redd for Guds Ord og Guds løfte og Guds salvelse, og må folket tre inn i det gode løftet om god helse og styrke. Gi det, Herre. Og vi overgir alt sammen til Deg, i Din elskede Sønns Navn, vår Frelser Jesus Kristus. Amen.

171 Forsamling, til Ham som kjenner oss alle, til Ham som løftet oss opp til å bli Hans arv i verden, i Hans menighet, må Guds rike velsignelser være over dere inntil vi møtes igjen. Vårt neste møte, så vidt jeg vet, vil være i tabernaklet, søndag morgen, påskesøndag morgen. Så drar jeg til . . . over til Illinois derfra.

Velsigne dere, ta vare på menighetene deres, ta vare på disse fine menighetene, hold hjertene deres sammen. Stå på Guds Ord! Lev for Ham, for forferdelige ting ligger foran dere, husk det!

172 Inntil vi møtes, la oss stå og synge:

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
 Fordi Han først elsket meg
 Og kjøpte min frelse
 På Golgatas tre.

173 Nå, ærbødig, håndhils på noen bak dere, foran dere, og ved siden av dere.

Jeg elsker Ham (alle sammen, nå), jeg elsker
 Ham
 Fordi Han først elsket meg
 Og kjøpte min frelse
 På Golgatas tre.

174 Nå med deres hender løftet opp til Gud, skikkelig høyt nå, la det runge ut alle sammen.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
 Fordi Han først elsket meg
 Og kjøpte min frelse
 På Golgatas tre.

175 La oss bøye vårt hode nå.

Inntil vi møtes, inntil vi møtes,
 Inntil vi møtes ved Jesu føtter;

Husk, mange av oss vil ikke møtes igjen før da.

Inntil vi møtes, inntil vi møtes
 Gud være med dere inntil vi møtes igjen.

176 Nynn den nå. [Broder Branham begynner å nynne—Red.]
 Deres pastor.

JESABEL RELIGION NOR61-0319
(Jezebel Religion)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndag ettermiddag den 19. mars 1961 i National Guard Armory i Middletown, Ohio, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org